

vis 10 000, 7 000 og 5 000 Kr. om Aaret i Leje. Havneadministrationen svarede, at om Efteraaret samme Aar vilde disse Grunde være disponible, saa vilde Brolægningen og Jernbanesporene være i Orden. Det troede man den Gang, det havde Vandbygningsvæsenet og Statsbanerne lovet. Men Sporene blev ikke færdige før nu i Sommer. Saa skrev Havneadministrationen til Firmaerne, om de nu vilde have Grundene, for nu var de disponible. Men Firmaerne svarede, at nu havde de truffet anden Bestemmelse. Staten har derved tabt 66 000 Kr. for de tre Aar, hvori man kunde have haft Grundene udlejet, og sandsynligvis har den ogsaa tabt 22 000 Kr. aarlig i Fremtiden, idet Firmaerne nu ikke vil leje. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om de forskellige Etater, i dette Tilfælde Jernbanevæsenet og Vandbygningsvæsenet, kunde blive enige om, hvorledes de vil arbejde, og faa deres Arbejder færdige saa hurtig som muligt. Hvis den højtærede Minister havde fulgt mit Raad fra tidligere og ladet Havneraadet have Indflydelse paa det, saa havde det i alt Fald ikke været saa længe, og ej heller havde Staten tabt saa mange Penge, som den har tabt her.

At det ikke just betaler sig at have Kontorerne i København til at sidde og administrere ude i Provinserne, har jeg ogsaa et andet godt Eksempel paa. I den nye Havn ved Esbjerg er der bygget et Havnevagthus. De lokale Myndigheder har intet haft med det at gøre, Vandbygningsvæsenet i København har uden videre bygget det Hus. En skønne Dag staar det fiks og færdigt, med to store Taarne, som en hel lille Herregaardsbygning. Det har kostet 45 000 Kr. at bygge. I det Hus skal der sidde en Havnebetjent eller to og en Tolder, og for dem skal man altsaa betale 45 000 Kr. Der kunde være opført den fornødne Bygning for 20 000 Kr., og saa kunde man endda have faaet et pænt Hus, saa vidt det var nødvendigt. Men 45 000 Kr. er alt for dyrt. Der kunde spares en Del, hvis den højtærede Trafikminister bare vilde benytte de Institutioner, der er sat til at arbejde med de lokale Opgaver, og som Embedsmændene i København har en vis Tilbøjelighed til at gaa udenom.

Jeg vilde yderligere gerne henstille til den højtærede Trafikminister, om ikke det Eksprestog, der løber 4 Dage om Ugen fra Fredericia til Esbjerg, kunde komme til at løbe hver Dag. Navnlig vil jeg indstændig henstille, at det kommer til at løbe om

Fredagen. Der er nemlig skabt en ny Rute fra Esbjerg til Antwerpen og videre til Paris — for Resten ogsaa til Madrid og Italien, til Sydeuropa. Man rejser helst den Vej, fordi den er mere sikker, billigere og bedre end Rejsen gennem Tyskland. Billetterne til denne Rute hver Fredag er forudbestilt 6—8 Uger forud, og der er god Grund til, at man baade faar en hurtigere Togforbindelse og flere Skibe i Gang, saa de kan gaa 2—3 Gange om Ugen, saaledes at der gøres for denne Rute, hvad der kan gøres. Naar vi endelig har et Sted, hvor der er god Gang i Forretningen, synes jeg dog, Institutionerne skulde støtte det og se at faa det mest mulige ud af det.

Maa jeg med det samme henstille til den højtærede Trafikminister, om der ikke kunde komme en hurtigere Toggang paa Banen Bramminge—Langaa. Denne Skraabane er i sin Tid bygget for at lette Trafikken paa Østkystbanen, og der gaar nu et Tog paa den, som er ganske udmærket. Det gaar fra Bramminge Kl. 5²⁵ om Eftermiddagen, er i Langaa Kl. 10 og i Aalborg Kl. 12^{1/2}. Det er et udmærket Tog. Men der burde være to Tog i hver Retning. Saa vilde man i langt højere Grad hjælpe de rejsende og aflaste Trafikken paa Østkystbanen.

Jeg vil ligeledes henstille, om det ikke skulde være muligt at faa Togenes Opvarmning i Orden her i Landet. Enten er der alt for stegende hedt i Kupeerne, eller ogsaa er der hundekoldt. Det maatte kunne lade sig gøre her, ligesom andre Steder, at faa en passende Middeltemperatur, og jeg henstiller, om ikke Togpersonalet kunde paase, at der bliver det. Men en lille Reform kunde nok gennemføres uden stor Bekostning. Man kunde her, som man har det andre Steder, anbringe et Termometer i Kupeen. Det kan gøres i Sverige, saa det maa ogsaa kunne gøres i Danmark. Jeg husker fra tidligere Rigsdagsforhandlinger, at Grev Holstein-Ledreborg, som var Venstres Ordfører i Finanslovsager, klagede over, at der ikke var Termometer i Kupeerne. Han havde været saa forsynlig, sagde han, at tage et Termometer med sig paa en Rejse fra København til Korsør, og det havde vist sig, at der ikke var mere end 7—8 Grader i Kupeen. Det er nu saa længe siden — det maa være før 1890, da Holstein gik ud af Tinget —, og endnu er vi ikke kommet videre. Vi har haft et Venstregement i over 20 Aar, men fremdeles er Opvarmningen i Togene i Virkeligheden ganske skandaløs.

Maa jeg spørge den højtærede Trafik-